

Προσεχώς Εμείς Μεγαλώνουμε

Μαρτυρίες εκπαιδευτικών για τη διδασκαλία της λογοτεχνίας
στο πλαίσιο του Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων
Εκδόσεις Τόπος, Οκτώβριος 2015

Επιμέλεια: Χρήστος Δανιήλ & Ελένη Χοντολίδου

Εισαγωγή: Άννα Φραγκουδάκη & Θάλεια Δραγώνα

Οι συγγραφείς του βιβλίου: **Μαρία Αλεξίου**, Βενετία Αποστολίδου, **Χρήστος Δανιήλ**,
Αλέξανδρος Δημαράς, **Ελπινίκη Μουτίδου**, Ζωή Μπάρμπα, **Φωτεινή Νεστορίδου**,
Αντώνης Στεργίου, **Έλενα Χατζή**, Ελένη Χοντολίδου

Ήταν Ιούνιος του 2014, τέλος της δεύτερης χρονιάς της Πιλοτικής και συγκεκριμένα η μέρα των εξετάσεων στο μάθημα της λογοτεχνίας, όταν μπήκα να δώσω και να εξηγήσω τα θέματα στο τμήμα Β1. Πριν ξεκινήσω να μιλάω, ένας μαθητής είπε αυθόρμητα: «Καλά, κυρία, τι θα γράψουμε; Αφού όλη τη χρονιά δεν κάναμε μάθημα!». Στιγμαία άλλαξα μάλλον πολλά χρώματα. Με κατέκλυσε μια ασυναίσθητη ντροπή και σκέψεις του τύπου «Τι θα σκεφτεί άραγε ο συνάδελφος επιτηρητής που ακούει;». Πολύ γρήγορα, ωστόσο, ευτυχώς, βρήκα την ψυχραιμία μου, έβαλα τον συντηρητικό εαυτό μου στη θέση του και, γυρνώντας στον μαθητή με χαμόγελο, του είπα: «Πολύ χαίρομαι, Γιάννη, που το βλέπεις έτσι!».

Την περίοδο 2002-2007 το Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων παρήγαγε εκπαιδευτικά υλικά για τις τρεις τάξεις του Γυμνασίου. Τα υλικά αυτά συνόδευαν μέθοδοι διδασκαλίας που ανατρέπουν την από καθέδρας διδασκαλία, αξιοποιώντας τη διδασκαλία σε ομάδες και τη μέθοδο project. Το 2012 ξεκίνησε η Πιλοτική, δηλαδή η εφαρμογή των υλικών σε περιορισμένο αριθμό σχολείων της Θράκης για τρία χρόνια.

Στο βιβλίο αυτό ο λόγος δίνεται στους εκπαιδευτικούς που εφάρμοσαν την Πιλοτική στο μάθημα της λογοτεχνίας. Το μάθημά τους βασίστηκε στη διδασκαλία θεματικών και ειδολογικών ενοτήτων και στην ανάγνωση ολόκληρων βιβλίων (και όχι αποσπασματικών κειμένων), με τελικό σκοπό την ενεργοποίηση των μαθητών και την παραγωγή δικού τους λόγου.

Οι εκπαιδευτικοί καταθέτουν εδώ την εμπειρία τους από τη συμμετοχή τους στο Πρόγραμμα, εστιάζουν στους μαθητές και στις αντιδράσεις τους, αναφέρουν χαρακτηριστικά επεισόδια από τα μαθήματά τους, καταγράφουν τις προσδοκίες, τις ανασφάλειες και τις αγωνίες τους, παρουσιάζουν τα αποτελέσματα της δουλειάς τους. Δεν υπάρχει παρόμοιο προηγούμενο στην ελληνική βιβλιογραφία: να δίνεται ο λόγος στους εκπαιδευτικούς για να παρουσιάσουν με βιωματική μέθοδο τη δουλειά τους στην τάξη. Επιπλέον, οι ιστορίες αυτές υπερβαίνουν το πλαίσιο εφαρμογής ενός προγράμματος καθώς αφορούν ένα ευρύτερο κοινό, πέρα από την εκπαιδευτική κοινότητα: αναδεικνύουν τις «ατέλειες» του σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος και προβάλλουν μια νέα προσέγγιση διδασκαλίας, μια διαφορετική τάξη που οι μαθητές αγαπούν επειδή δίνεται η ευκαιρία τόσο σε αυτούς όσο και στους καθηγητές τους να δημιουργήσουν, να εκφραστούν, να μεγαλώσουν.